07/08/2023

Συναυλία Φιλαρμονικής Δήμου Αμφιλοχίας στην Ιερά Μονή Μπιγκόρσκι

/ Ιερές Μονές

Παρουσία τους τριάντα νέων ευσεβών και καλλιτεχνικών ψυχών από την Ελλάδα προσέφεραν μια εξαιρετική και ζεστή μουσική εμπειρία στην Ιερά Μονή Τιμίου Προδόμου Μπίγκορσκι .

Πρόκειται για τη νεανική φιλαρμονική του Δήμου Αμφιλοχίας, η οποία με επικεφαλής τον βιρτουόζο μαέστρο κ. Γεώργιο Τσόγκα, πραγματοποίησε μια υπέροχη μελωδική συναυλία στον προαύλιο χώρο της Μονής. Δηλαδή, στη μυστηριώδη αγκαλιά της νύχτας, κάτω από την απαλή λάμψη του ασημένιου φεγγαριού, στη μέση των τοίχων του χιλιόχρονου Ιερού, αυτοί οι νέοι εραστές του ωραίου και του υπέροχου, με τις ψυχές τέλεια συντονισμένες στο ρυθμό του σκηνικού, μας έπαιξαν αρκετές συνθέσεις από τους πιο γνωστούς σύγχρονους

Έλληνες συνθέτες παραδοσιακής μουσικής.

Ήταν μια βραδιά μουσικής που αγγίζει τα βάθη της ανθρώπινης ψυχής, αφήνοντας όλους τους παρευρισκόμενους συνεπαρμένους και εξευγενισμένους. Και ενώ οι αντανακλάσεις των συμφωνικών τόνων, σε άψογο συνδυασμό με τις απαλές και εκλεπτυσμένες φωνές των τραγουδιστών, γίνονταν χαραγμένες στα αυτιά και στις καρδιές των ακροατών, μεταξύ των οποίων υπήρχαν μοναχοί από το Κοσσυφοπέδιο, το βροντερό χειροκρότημα του κοινού ως σημάδι θαυμασμού και ευγνωμοσύνης, συμπλήρωνε τον ρυθμό εκείνης της ευλογημένης νύχτας.

Πέρα από το μουσικό κομμάτι, τη συναυλία έκαναν ακόμη πιο μεγαλειώδη οι προσφωνήσεις του μαέστρου Γεώργιου Τσόγκα, των εκπροσώπων του δήμου Αμφιλοχίας και φυσικά του οικοδεσπότη αυτής της εξαιρετικής εκδήλωσης, **Θεοφιλέστατου Επισκόπου Αντανίας κ. Παρθενίου**, Ηγούμενου της Ιεράς Μονής Μπίγκορσκι.

Στην αρχή της συναυλίας ο Μαέστρος Γεώργιος ευχαρίστησε τον Θεοφιλέστατο Επίσκοπο κ. Παρθένιο για τη ζεστή φιλοξενία που πρόσφερε στα μέλη της Φιλαρμονικής του και τόνισε ότι για τον ίδιο η παράσταση αυτή αποτελεί ιδιαίτερη τιμή και εξαιρετική εμπειρία. Παρουσίασε επίσης την ορχήστρα του, η οποία έχει εμφανιστεί σε πολλά μέρη στην Ελλάδα και την Ευρώπη, συμπεριλαμβανομένου του Οικουμενικού Πατριαρχείου Κωνσταντινουπόλεως.

Η ομιλία του Επισκόπου Αντανίας

Την καλλιτεχνική λάμψη ολοκλήρωσε με την αντιφώνηση του Θεοφιλεστάτου, ο οποίος εμπνευσμένος από την υπέροχη και συγκινητική παράσταση της Φιλαρμονικής από την Αμφιλοχία, ευχαρίστησε θερμά τους αξιότιμους καλεσμένους μας που λάμπρυναν αυτές τις μέρες με τη χαρούμενη παρουσία τους:

Είναι πραγματικά ιδιαίτερη τιμή και εγκάρδια χαρά μας που η Φιλαρμονική του Δήμου Αμφιλοχίας μας αξίωσε να είναι μαζί μας αυτή την ευλογημένη εσπέρα. Είμαι σίγουρος ότι θα συμφωνήσετε μαζί μου ότι τα μέλη της Φιλαρμονικής χάιδεψε τις καρδιές μας με την καλλιτεχνία και την αρχοντιά της. Αναμφίβολα, η αποψινή συναυλία είναι ξεχωριστή για εμάς, όχι μόνο από μουσική και καλλιτεχνική άποψη, αλλά κυρίως γιατί τη βιώνουμε ως αδελφική αγκαλιά από τους εν Χριστώ αδελφούς μας από την Δημοκρατία της Ελλάδος; μια αγκαλιά και ηχώ από τον κοινό μας πολιτισμό της Ρωμιοσύνης, που αποτελεί πνευματικό εύρος και ελευθερία εν Χριστώ, και ενώνει όλους εμάς τους Ορθοδόξους. Διότι είναι ένας πολιτισμός που βασίζεται στην ορθόδοξη χριστιανική πίστη, η οποία είναι κοινή για όλους. Ήταν αυτός που έδωσε το πιο σημαντικό πράγμα στους λαούς της Βυζαντινής Κοινοπολιτείας – να βρεθούν στον αιώνιο Χριστό, αλλά και να διατηρήσουν και να διαιωνίσουν τις εθνικές τους ιδιαιτερότητες, την ταυτότητά τους· να είναι μέρος ενός κοσμοπολίτικου πολιτισμού, χωρίς να χάσουν την πολιτιστική τους υπόσταση και μοναδικότητα.

Είναι εξαιρετική τιμή για εμάς απόψε που ο μαέστρος Γεώργιος Τσόγκας είναι προσωπικός φίλος και πνευματικό τέκνο ενός από τους μεγάλους κοινούς μας φίλους – του Πατρός και ευεργέτη της Εκκλησίας μας και του λαού μας, του Οικουμενικού Μεγάλου Πατριάρχη κ.κ. Βαρθολομαίου, ο οποίος με τα έργα και την επιτεύγματά του, με την πατρική του αγάπη, με την ορθάνοιχτη καρδιά του βοήθησε το πιο πολύ και καταληκτικά δέχτηκε την Εκκλησία μας σε κοινωνία με όλο το ορθόδοξο πλήρωμα. Με άλλα λόγια, ο Οικουμενικός Πατριάρχης ήταν η κινητήρια δύναμη που ενθάρρυνε τον διάλογο με τους αδελφούς μας από την Ορθόδοξη Εκκλησία της Σερβίας, ώστε η Αρχιεπισκοπή Αχρίδος να βρεθεί τελικά σε κοινωνία με όλες τις τοπικές Εκκλησίες. Αυτά δεν είναι απλά λόγια ευγένειας προς τον Οικουμενικό Πατριάρχη, αλλά γεννημένα από ειλικρινή, υιικά, ευγνώμονα συναισθήματα. Με καθαρή συνείδηση ενώπιον Θεού και ενώπιον των ανθρώπων, μπορούμε να καταθέσουμε ότι ο Παναγιώτατος Πατριάρχης μας, ακόμη και όταν ήμασταν έξω από την ορθόδοξη κοινότητα και όταν ήμασταν, ας πω, απομονωμένοι και ταπεινωμένοι, έδειξε τη μεγάλη του πατρική ορθόδοξη. καρδιά. Η ευλογία Του άνοιξε πόρτες για τους απανταχού Ορθόδοξους λαούς μας: τόσο στα Ορθόδοξα εκπαιδευτικά ιδρύματα, όσο και στο Άγιο Όρος, και σε άλλα ορθόδοξα ιδρύματα. Με την ευλογία του οι ιερείς και οι μοναχοί μας μπορούσαν να κοινωνούν παντού στους ναούς που υπάγονται στη δικαιοδοσία του Οικουμενικού Πατριαρχείου. Συνεχώς προσπαθούσε και έστελνε γράμματα όπου χρειαζόταν, για να μαλακώσει τις καρδιές εκείνων από τους οποίους εξαρτιόταν η λύση του προβλήματος. Με όλα αυτά ο Πατριάρχης Βαρθολομαίος έδειξε ότι είναι άξιος διάδοχος των προκατόχων του Ρωμιών, των αγίων Πατριαρχών του Θρόνου Κωνσταντινουπόλεως. Και ιδού, για άλλη μια φορά από την ένδοξη Κωνσταντινούπολη ήλθε η τριπλή ευλογία της εν Χριστώ ενότητος, και την

ευλογία αυτή την αισθανόμαστε εδώ και λίγο περισσότερο από ένα χρόνο και ευχαριστούμε τον Κύριο με χαρά.

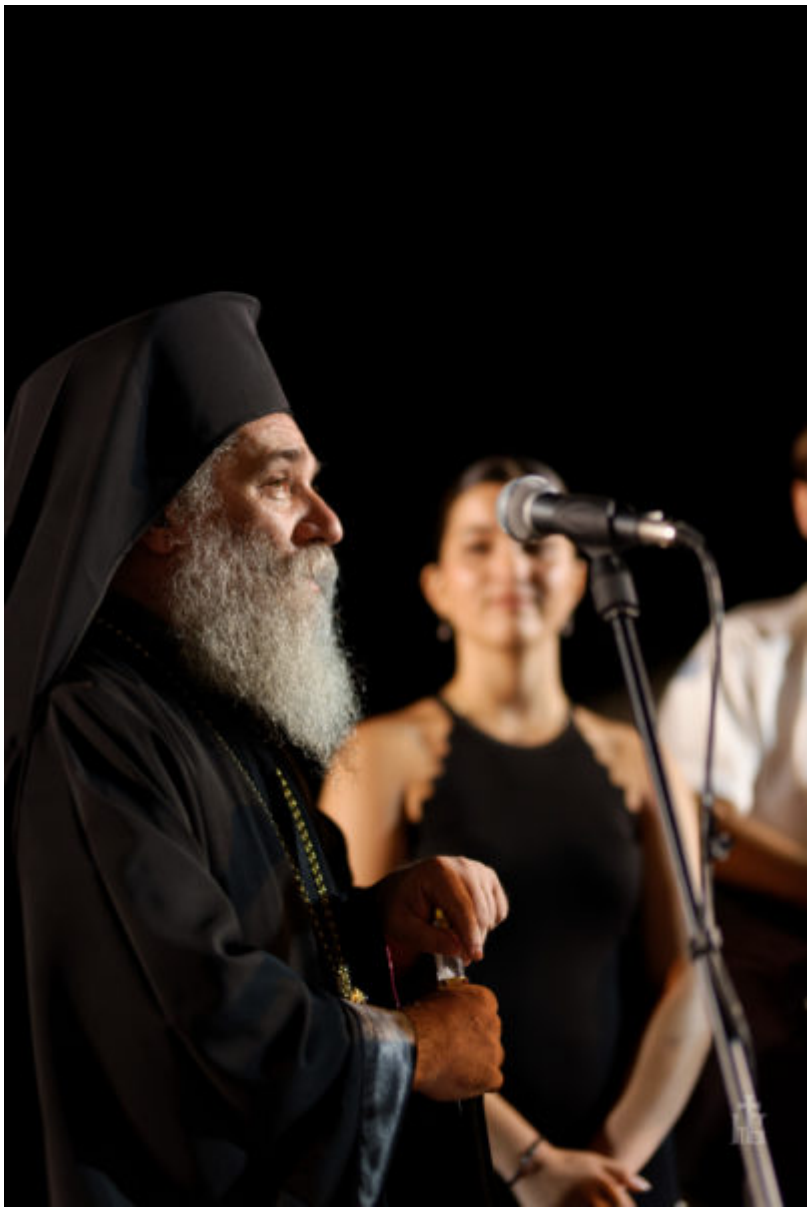

Πράγματι, δεν υπάρχει τίποτα πιο πολύτιμο για τους λαούς μας από τη χριστιανική μας πίστη και την ορθόδοξη παράδοση. Αυτό είναι που μας συνδέει όλους Ορθοδόξους και μας κάνει αδελφούς. Πριν ξεκινήσει η συναυλία, είχαμε μια συνάντηση με τους εκπροσώπους του δήμου Αμφιλοχίας, και ένας από αυτούς μου είπε ότι ένα τέτοιο μοναστήρι σαν το δικό μας βλέπετε σπάνια. Του απάντησα ότι, ναι, το μοναστήρι είναι πραγματικά όμορφο, με μεγάλη ιστορία και ομορφιά, αλλά του υπέδειξα και πόσα μεγάλα και όμορφα μοναστήρια υπάρχουν στην Ελλάδα, καθώς και ότι εκεί, ειδικά στο Άγιο Όρος , δεν διακόπηκε ποτέ η ορθόδοξη μοναστική παράδοση. Λοιπόν, όταν έπρεπε να αναζωπυρωθεί η φωτιά του κοινοβιακού μοναχισμού στη χώρα μας, πήγαμε πάλι στον μεγάλο εκείνο φωστήρα της Ρωμιοσύνης, στο Περιβόλι Παναγίας, ώστε με την ευλογία του Παναγιωτάτου Πατριάρχη, για να παραλάβουμε εκείνη την ιερή κληρονομιά του πολιτισμού της Ρωμιοσύνης. Κατά συνέπεια, οι Ορθόδοξοι αδελφοί μας, οι Έλληνες, που

κληρονόμησαν τη γλώσσα των Πατέρων της Εκκλησίας και της Ρωμιοσύνης, έχουν ιδιαίτερη ευθύνη απέναντι σε όλο τον κόσμο. Επομένως, οι Ρωμιοί είναι που μεταμόρφωσαν τον κόσμο εις Χριστόν και τον ενέπνευσαν με τα πιο υπέροχα έργα του ανθρώπινου πνεύματος. Επομένως, ακόμη και σήμερα, αυτή η πνευματική και πολιτισμική παράδοση πρέπει να διατηρηθεί και να μεταδοθεί. Εδώ, ας πάρουμε ως παράδειγμα το Μπίγκορσκι, αλλά και άλλα μοναστήρια της χώρας μας την εποχή του άθεου υλισμού. Αν και με μεγάλη ιστορική σημασία, ήταν εγκαταλειμμένα, χωρίς παράδοση, χωρίς μοναχισμό, χωρίς κήρυγμα, χωρίς πνεύμα. Αν οι Ορθόδοξοι Έλληνες δεν είχαν διατηρήσει το ρωμαίικο πνεύμα της Ορθοδοξίας, πού θα αντλούσαμε πάλι από τα νάματα του Ευαγγελίου, όταν ο υπόλοιπος ορθόδοξος κόσμος βρισκόταν στο σκοτάδι του κομμουνισμού;

Τέλος, ευχαριστούμε για άλλη μια φορά αυτές τις υπέροχες νεαρές ψυχές, που μας αγκάλιασαν αδελφικά με την αγάπη τους και ξεκούρασαν τις καρδιές μας με το μουσικό τους ταλέντο και την καλλιτεχνική τους γοητεία. Μέσω αυτών ευχαριστούμε όλους τους εν Χριστώ αδελφούς από την Ελλάδα και τους παρακαλούμε να φυλάττουν σθεναρά τη ζέση της Ορθοδόξου πίστεως. Ας ευχαριστήσουμε τον Θεό και ας προσευχηθούμε να μην σταματήσουν ποτέ αυτές οι πνευματικές αγκαλιές μεταξύ των αδελφικών μας λαών, αλλά να πολλαπλασιαστούν ακόμη περισσότερο και να μεγαλώσει η φιλία μας. Εις πολλά έτη!»